

JAK JESZCZE PORUSZAĆ TEMATYKĘ MIGRACYJNĄ?

FILOZOFICZNIE!

TYDZIEŃ EDUKACJI GLOBALNEJ MOŻESZ WYKORZYSTAĆ DO WYPRÓBOWANIA NOWYCH METOD EDUKACYJNYCH. PONIŻEJ ZNAJDZIESZ ĆWICZENIE WYKORZYSTUJĄCE METODĘ DOCIEKAŃ FILOZOFICZNYCH DLA DZIECI (ANG. P4C – PHILOSOPHY FOR CHILDREN). DZIĘKI NIEJ UCZESTNICZY (TAKŻE CI STARSI!) UCZĄ SIĘ SAMODZIELNIE ZADAWAĆ PYTANIA I PODDAWAĆ KRYTYCZNEJ REFLEKSJI PORUSZANE ZAGADNIENIA.

Ćwiczenie: Koncepcjometer, czyli miernik koncepcji

Ćwiczenie może stanowić rozgrzewkę na rozpoczęcie zajęć lub lekcję samą w sobie. Zostało zaczerpnięte z publikacji „Jak mówić o większości świata? Jak rzetelnie informować o krajach globalnego Południa?”¹⁰ wydanej w 2015 roku przez Instytut Globalnej Odpowiedzialności (link do publikacji: http://bit.ly/IGO_Kodeks). Można w niej znaleźć wprowadzenie do zasad „Kodeksu w sprawie obrazów i wiadomości dotyczących krajów Południa”, przykładowe materiały edukacyjne oraz teksty wprowadzające do korzystania z Kodeksu.

Metoda umożliwia nauczycielkom i nauczycielom moderację dialogu, którego celem jest odpowiedzenie na ważne i interesujące z punktu widzenia młodych ludzi pytania. W ramach ćwiczeń osoby uczestniczące mają możliwość poznania różnych opinii i poglądów, a także zbadać zagadnienia i wyzwania współczesnego świata.

Ćwiczenie polega na szeregowaniu i porządkowaniu zagadnień. Układanie kart z zapisanymi stwierdzeniami dotyczącymi danego tematu w określonym porządku, np. od najważniejszego do najmniej ważnego zachęca osoby uczestniczące do zadawania wielu pytań.

Cele ćwiczenia:

Rozwijanie umiejętności dyskusji w grupie poprzez słuchanie siebie nawzajem, odnoszenie się do wypowiedzi innych, uzasadnianie swojej opinii, akceptowanie rozbieżności i różnorodności opinii, odnoszenie się z szacunkiem do poglądów innych osób.

Przebieg ćwiczenia:

1. Podziel klasę na mniejsze grupy robocze. Każda z grup otrzymuje zestaw dziesięciu kart z zapisanymi stwierdzeniami. Zadaniem każdej z grup jest ułożenie kart w porządku od stwierdzenia wzbudzającego największy sprzeciw i uznawanego za „największe zło” do stwierdzenia wzbudzającego najmniejszy sprzeciw. W ćwiczeniu tym najważniejsze jest stworzenie uczestnikom i uczestniczkom możliwości porównania swoich przekonań i sposobu myślenia z poglądami innych osób, a także przekonania się, które ze stwierdzeń zachęcają w największym stopniu do dyskusji i powodują rozbieżność opinii.

Wskazówka: Stwierdzenia możesz wydrukować, rozciąć i rozdać każdej grupie po jednym zestawie lub zapisać każde ze stwierdzeń na kartce formatu A4 i każdej z grup rozdać zestaw kart w innym kolorze.

2. Po ustaleniu przez grupy kolejności ułożenia stwierdzeń poproś każdą z grup, aby wyeksponowała ułożone przez siebie karty w widocznym miejscu i stanęła obok nich.

3. Uczniowie i uczennice mają za zadanie uzasadnić teraz swoje opinie. Poproś osoby uczestniczące, aby powiedziały, jakie widzą różnice w ułożeniu kart w zestawach innych grup i zapytały osoby z tych grup, dlaczego ułożyły karty w danym porządku, np. „dlaczego uważasz, że...?”.

W ćwiczeniu wykorzystane są pary stwierdzeń, a każda para dotyczy innej tematyki. Aby różnice w ułożeniu kart między grupami były jeszcze wyraźniejsze, w trakcie omawiania poszczególnych stwierdzeń możesz poprosić, aby osoby z każdej grupy stanęły na kartach reprezentujących ten sam temat. Możesz wykorzystać różne stwierdzenia, w zależności od omawianego w danym momencie zagadnienia oraz wieku i zainteresowań grupy, z którą pracujesz. Poniżej znajdziesz przykładowe stwierdzenia, które możesz wykorzystać podczas pracy z młodzieżą¹¹.

Stwierdzenia:

Niewpuszczenie do kraju osoby poszukującej schronienia, której grozi śmierć w jej ojczyźnie.

Nieudzielenie schronienia dyktatorowi, z którego kraju ludzie masowo uciekają do krajów bezpiecznych.

Niepłacenie podatków we własnym kraju.

Niepłacenie podatków w krajach globalnego Południa, gdzie nieprzestrzegane są prawa człowieka.

Niereagowanie na przemoc i dyskryminację wobec osób poszukujących schronienia w naszym kraju.

Dyskryminacja osób dyskryminujących inne osoby takie jak uchodźcy i migranci.

Przedstawianie uchodźców i migrantów jako ofiar, aby zebrać pieniądze na pomoc dla nich.

Przedstawianie uchodźców, migrantów oraz osób z krajów globalnego Południa jako równych nam.

Rezygnacja z uczestnictwa w wyborach we własnym kraju.

Rezygnacja z uczestnictwa w wyborach, żeby zademonstrować sprzeciw wobec systemu politycznego w danym kraju.

